394D3092

21.12.94 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 331/1

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT 3092/94/EG

av den 7 december 1994

om införande av ett gemenskapssystem för information om olyckor i hemmet och på fritiden

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 129a.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande([2]),

i enlighet med förfarandet i artikel 189b i fördraget([3]), och

med beaktande av följande:

Inrättandet av ett gemenskapssystem för information om olyckor i hemmet och på fritiden ingår som en del i en politik om konsumentskydd och förebyggande av olyckor. Dess betydelse framgår av det faktum att data som insamlats för ett demonstrationsprojekt som inrättats genom beslut 86/138/EEG([4]) används för särskilda ändamål av flera medlemsstater för att besluta om åtgärder i fråga om produktsäkerhet.

Genom beslut 93/683/EEG([5]) infördes 1993 ett informations-system om olyckor i hemmet och på fritiden för ett år. Målet att förebygga olyckor gör dock en längre period nödvändig och fyra år tycks lämpligt.

En nationell politik för skydd av konsumenternas hälsa och säkerhet samt för förebyggande av olyckor i hemmet och på fritiden håller redan på att genomföras i alla medlemsstater. Det är emellertid nödvändigt att, på grund av den ökande rörligheten av produkter inom ramen för den inre marknaden, föreskriva särskilda åtgärder för att göra det möjligt att på denna inre marknad identifiera de produkter som är inblandade i olyckor och den kombination av omständigheter som kan leda till dessa olyckor. För detta ändamål är det önskvärt att de nationella myndigheterna har tillräckligt likartade instrument så att en medlemsstats slutsatser vid behov kan användas i andra medlemsstater samt på gemenskapsnivå.

Trots att det främst åligger de enskilda medlemsstaterna att tillvarata konsumentsäkerheten kan gemenskapens finansiella engagemang hjälpa medlemsstaterna att bemästra problemen med den faktiska insamlingen av data på nationell nivå. Kommissionen måste därför samordna och bidra till det enhetliga genomförandet av de åtgärder som vidtas på nationellt plan genom att främja spridning av information om olyckor i hemmet och på fritiden till alla behöriga myndigheter.

En gemenskapsram och gemenskapens finansiella bistånd är nödvändiga för att undvika för stor snedvridning, eftersom vissa medlemsstater inte har de nödvändiga resurserna för att själva skaffa sådana data om olyckor i hemmet och på fritiden som behövs för att åstadkomma ett effektivt konsumentskydd.

Åtgärder bör vidtas för att säkerställa en övergripande kvalitet på data och inom ramen för den inre marknaden och rådets direktiv 92/59/EEG av den 29 juni 1992 om allmän produktsäkerhet([6]) göra det möjligt för alla medlemsstater att samla den information som behövs för att övervaka de produkter som är inblandade i olyckor. Sådana data måste skaffas från sjukhusens akutavdelningar eller alternativa källor som garanterar samma datatillförlitlighet.

Gemenskapsaspekterna på insamlingen av data kräver att medlemsstaterna använder en enhetlig metod för insamlingen och behandlingen av information som skall lämnas till kommissionen. Detta krav är inte oproportionerligt med hänsyn till det uppställda målet. Genom sin karaktär är detta system inte lämpligt att utgöra statistisk bevisning, ett faktum som bör framhållas varje gång som man hänvisar till systemet.

Kommissionen kommer vid tillämpningen av detta beslut att använda den kommitté inrättats genom artikel 10.1 i direktiv 92/59/EEG för att bistå kommissionen med att definiera de tekniska aspekterna i samband med genomförandet och förbättringen av systemet.

Med tanke på utvecklandet av en gemenskapspolitik om produktsäkerhet är det nödvändigt att medlemsstaterna på kommissionens begäran tillhandahåller särskild information om produkter eller produktgrupper som är inblandade i olyckor.

([1]) EGT nr C 104, 12.4.1994, s. 15 och EGT nr C 157, 8.6.1994, s. 11.
([2]) EGT nr C 195, 18.7.1994, s. 52.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 5 maj 1994 (EGT nr C 205, 25.7.1994, s. 396), rådets gemensamma ståndpunkt av den 11 juli (EGT nr C 244, 31.8.1994, s. 83) och Europaparlamentets beslut av den 26 oktober 1994.
([4]) EGT nr L 109, 26.4.1986, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 90/534/EEG (EGT nr L 296, 27.10.1990, s. 64).
([5]) EGT nr L 319, 21.12.1993, s. 40.
([6]) EGT nr L 228, 11.8.1992, s. 24.

Medlemsstaterna måste också vara i stånd att lämna årliga sammanfattande rapporter till kommissionen. De slutsatser som medlemsstaterna dragit i dessa rapporter bör göra det möjligt för kommissionen att i samförstånd med medlemsstaterna besluta vilka åtgärder som bör vidtas på gemenskapsnivå.

Slutligen tycks det under dessa förhållanden nödvändigt att införa ett informationssystem på gemenskapsnivå om olyckor i hemmet och på fritiden för att stödja och komplettera den politik som genomförs av medlemsstaterna inom detta betydelsefulla område, i syfte att uppnå en hög nivå på konsumentskyddet. Ett sådant system går inte utöver vad som är nödvändigt för att främja ett förebyggande av sådana olyckor. Det är därför förenligt med subsidiaritetsprincipen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ett gemenskapssystem för information om olyckor i hemmet och på fritiden, nedan kallat "systemet", skall inrättas för perioden 1994–1997. Systemet beskrivs närmare i bilaga 1.

2. Målet med systemet bör vara att samla in data om olyckor i hemmet och på fritiden för att främja ett förebyggande av olyckor, förbättra produktsäkerheten och informera och utbilda konsumenterna, så att de kan använda produkterna på ett bättre sätt både på nationell nivå och gemenskapsnivå.

3. Detta beslut skall inte gälla för arbetsolyckor och arbetssjukdomar, eller olyckor på väg eller järnväg, till sjöss eller i flygtrafik.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall vara ansvariga för genomförandet av systemet. De skall direkt behandla insamlade data och till kommissionen överlämna årliga rapporter med sammanfattningar och utvärderingar på nationell nivå av de resultat som erhållits och de slutsatser de dragit av dessa resultat. Dessa rapporter skall vidarebefordras senast vid slutet av den fjärde månaden det år som följer året i fråga.

2. Gemenskapens finansiella stöd som föreskrivs i artikel 3.2 skall vara knutet till överlämnandet av den årliga rapport som anges i punkt 1.

3. Medlemsstaterna skall på kommissionens begäran tillhandahålla tillgängliga data om säkerheten hos vissa produkter eller produktkategorier som är inblandade i olyckor i hemmet och på fritiden och om de omständigheter som omger sådana olyckor.

4. Medlemsstaterna skall utse den myndighet eller de myndigheter som skall ansvara för insamlingen och överföringen av data och informera kommissionen om namn och adress till dessa myndigheter. Kommissionen skall vidarebefordra denna information till alla medlemsstater för att underlätta direkt informationsutbyte mellan de nationella myndigheterna.

5. För att främja öppenhet om användningen av gemenskapsmedel skall varje medlemsstat säkerställa ett lämpligt offentliggörande av den rapport som anges i punkt 1.

Artikel 3

1. För att göra metoderna mer förenliga skall kommissionen, i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 7, senast vid slutet av det första året då systemet är i bruk, och på grundval av tidigare erfarenhet, utarbeta nya regler som är utformade för att få till stånd en större enhetlighet hos koder, definitioner, klassificering av data och presentation av nationella rapporter. Kommissionen skall för att uppnå detta särskilt ta hänsyn till de koder och mallar som redan finns på internationell nivå och på gemenskapsnivå.

2. Kommissionen skall hjälpa till att finansiera genomförandet av systemet i medlemsstaterna i enlighet med de närmare bestämmelser som anges i bilaga 2.

3. Kommissionen skall behandla, sammanfatta och varje år offentliggöra data som mottagits från medlemsstaterna och skall sprida dem på ett lämpligt sätt på gemenskapsnivå, särskilt till Rådgivande konsumentrådet, till europeiska och nationella konsumentorganisationer, till europeiska konsumentinformationscentra och till europeiska standardiseringsorgan. Denna information kommer att vara direkt tillgänglig för konsumenterna genom nätverket för informationsutbyte om konsumenternas rättigheter i gemenskapen. Kommissionen skall också genomföra informationskampanjer, i den mån de är nödvändiga på gemenskapsnivå.

Artikel 4

1. Kommissionen och medlemsstaterna skall säkerställa att vid insamling och vidarebefordran av information alla de uppgifter som identifierar eller gör det möjligt att identifiera någon avlägsnas så att den skadades identitet förblir konfidentiell.

2. Varje hänvisning till data i medlemsstaternas officiella publikationer skall åtföljas av ett meddelande om att gemenskapssystemet om information om olyckor i hemmet och på fritiden bara ger allmänna upplysningar och inte kan anses vara statistisk bevisning om säkerhet eller avsaknad av säkerhet hos en bestämd produkt.

Artikel 5

De gemenskapsmedel som bedöms som nödvändiga för att genomföra systemet skall vara 2,5 miljoner ecu per år för perioden 1994–1997.

Beloppet skall ligga inom det gällande finansiella perspektivet.

Budgetmyndigheten skall fastställa de anslag som är tillgängliga för varje räkenskapsår med hänsyn till de principer om sund förvaltning som anges i artikel 2 i budgetförordningen som är tillämplig på Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 6

1. I början av 1995 skall kommissionen utarbeta en rapport tillsammans med lämpliga förslag till ändringar, inklusive dem som från och med den 1 januari 1996 gäller för fördelningen bland medlemsstaterna av de sjukhus som deltar i systemet för att säkerställa att de utvalda sjukhusen utgör ett enhetligt representativt urval av sjukhusen i vajre medlemsstat.

2. I början av 1996 skall kommissionen utarbeta en mer allmän utvärderingsrapport om hur systemets fungerar, vid behov tillsammans med förslag till ändringar i arrangemangen för fördelning av det finansiella stödet.

3. Senast den 31 december 1997 skall kommissionen upprätta en slutrapport om systemets genomförande och effektivitet.

4. Vid utarbetandet av sina rapporter skall kommissionen ta vederbörlig hänsyn till den erfarenhet som vunnits genom tidigare utvärderingar och särskilt ta hänsyn till följande:

— Läglighet, kvalitet och jämförbarhet hos data som tillhandahållits av medlemsstaterna.

— Behovet av att anpassa befintliga koder och att anta nya koder och allmänna kodningsprinciper med hänsyn till det ökande antalet nya produkter.

— Informationens lättillgänglighet.

— Upplysningarnas mervärde för medlemsstaterna och gemenskapen.

Rapporterna skall överlämnas till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén.

Artikel 7

1. Kommissionen skall bistås av den kommitté som inrättas genom artikel 10.1 i direktiv 92/59/EEG.

2. Kommissionens företrädare skall föreläggа kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

3. Kommittén kan på begäran av kommissionen eller av en medlemsstat undersöka varje fråga som är knuten till tillämpningen av detta beslut.

Artikel 8

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Europeiska gemenskapernas officiella tidning.

Det gäller från och med den 1 januari 1994.

Artikel 9

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 7 december 1994.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
K. HÄNSCH	REXRODT
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA 1

Beskrivning av systemet

1. Systemet skall gälla för olyckor i hemmet och på fritiden som föranleder läkarvård och som inträffar i hemmet eller i dess omedelbara närhet, såsom i trädgården, på gården och i garaget, eller under fritiden, vid sportutövning eller i skolan.

2. Insamling av grundläggande data skall göras på akutavdelningen hos de sjukhus som valts ut av medlemsstaterna inom de i punkt 4 fastställda ramarna.

   I Tyskland, Spanien och Luxemburg skall datainsamlingen utföras med hjälp av enkäter i hemmen.

3. Vid sammanställningen av sina nationella rapporter skall medlemsstaterna när det är möjligt ta hänsyn till kompletterande information, inklusive sådan som erhållits från avgiftningscentra, dödsattester, husläkare, centra för behandling av brännskador, brandkåren och larmtjänstsystem. Sådan information skall bifogas de nationella rapporterna.

4. Särskild uppmärksamhet skall ges åt kvaliteten på data, särskilt i fråga om kriteriet sjukhusens representativitet, undersökningarnas frekvens och provmaterialets omfång.

   Data skall minst innehålla uppgifter om

   — platsen där olyckan inträffade,

   — tidpunkt för olyckan,

   — behandlingsstället,

   — verksamheten som den skadade utövade då olyckan inträffade,

   — olyckans art,

   — typ av produkt som var en medverkande faktor vid olyckan,

   — den skadades ålder,

   — den skadades kön,

   — skadans art,

   — de kroppsdelar som skadats,

   — behandlingens längd och typ av behandling,

   — en kort beskrivning av olyckan och orsakerna till den (om möjligt inbegripet upplysningar om produktens viktigaste egenskaper och detaljer för att identifiera denna).

   Denna information skall klassificeras i enlighet med de gemensamma kriterierna i den befintliga kodningsmanualen och följaktligen i enlighet med de regler som antagits enligt artikel 3.1 i beslutet.

5. Fördelningen av sjukhus mellan medlemsstaterna skall vara följande:

Medlemsstat	*Antal sjukhus*
Belgien	4
Danmark	5
Grekland	4
Frankrike	8
Irland	2
Italien	7
Nederländerna	7
Portugal	6
Förenade kungariket	11
	54

   Så långt möjligt skall medlemsstaterna försöka säkerställa geografisk representativitet för sjukhusen och ta hänsyn till både lands- och stadsområden.

BILAGA 2

Finansiellt stöd

1. Gemenskapens finansiella stöd till de sjukhus som deltar i datainsamlingen kommer att fördelas enligt en standardsats som utgör 80 % av de faktiska årliga kostnaderna, upp till ett tak på 28 000 ecu per sjukhus.

2. Gemenskapens finansiella stöd till hushållsenkäter i Tyskland, Spanien och Luxemburg kommer att fördelas enligt en standardsats av 80 % av de faktiska årliga kostnaderna upp till ett tak av

   — 380 000 ecu för Tyskland,

   — 225 000 ecu för Spanien,

   — 95 000 ecu för Luxemburg.

3. Dessutom kommer gemenskapens finansiella stöd att ges som ett bidrag för att stärka de nationella infrastrukturer som är minst utvecklade, särskilt genom utveckling av lämpliga datanätverk och så att medlemsstater med funktionella insamlingssystem kan ge bilateralt tekniskt bistånd till andra medlemsstater.

   Gemenskapens finansiella stöd får inte överstiga 3,5 % av det totala finansiella stöd som beviljas av gemenskapen.